

Kinder Torah

ט"ב

The Akeida

"Avi, please listen to this interesting halacha. 'It is good to say the parasha of the *Akeida*' [the binding of Yitzchak on the altar] (Tur and Shulchan Aruch Orach Chaim 1:5)."

"Do the *meforshim* explain the reason for this, Abba?"

"Yes, Avi. To remember the *zechus avos* (merits of our forefathers). Additionally we should be inspired to subdue our *yetzer hara* in the same way that Yitzchak Avinu was willing to give up his life to

serve Hashem.

The Mishna Brurah (in the name of the Magen

Avraham) adds

that it is not

sufficient to merely say

the words. We must con-

template them, the deeds they

describe, and recognize the wonders of Hashem."

"I am ready, Abba. What is the message of the *Akeida*?"

"Let us begin with the short requests that we make before and after saying the parasha, Avi. We ask Hashem to recall (on our behalf) the love that our forefathers Avraham, Yitzchak, and Yisrael had for Him. Additionally, we ask Him to remember the covenant, the *chesed* (kindness), the oath that He swore to Avraham Avinu on Har HaMoriah, and the *Akeida*, where he bound Yitzchak his son on the altar. Let us break this down into steps, Avi. Firstly, Hashem tested Avraham. In the course of the *Akeida*, Yitzchak was also tested. They both passed the test, performing an awesome act of *chesed* for Hashem, which was so influential that we still reap its benefits thousands of years later. Secondly, we recall and contemplate this event in our daily prayers. Thirdly, this inspires us to overcome our *yetzer hara* and become as self-sacrificing as our forefathers were. Lastly, we entreat Hashem in the merit of the kindness of the Avos, which has carried down thru the generations to our own deeds, to act mercifully with us, save us, and fulfill the covenants that He made with Avraham, Yitzchak, and Yaakov."

"That is quite impressive, Abba. I am ready to study the *Akeida* and learn its lessons."

"Okay Avi. The Ohr HaChaim explains that the *Akeida* was the last and most difficult of the ten tests of Avraham Avinu. We are commanded in Kriyas Shema to love Hashem with all of our hearts

(emotions), all of our souls (lives), and all of our might (possessions). The *Akeida* was a test of all three. The verse (Bereshis 22:2) refers to this when it states, 'your son'. This corresponds to 'all of your heart,' for there is nothing as dear to a father's heart as his child. 'Your only one' relates to 'all of your souls.' For Avraham to kill his only his only child would be like killing himself, for a person without children is not considered alive. 'Whom you love' refers to 'with all of your might' (possessions). As much as a person enjoys his material belongings, they are worth nothing compared to his offspring. And so, Avraham

Avinu was tested on all three levels. How

did he relate to

this test? He

arose early in

the morning,

saddled his

own donkey, split his

own wood, took his son and his servants to do this great mitzvah. He did not hesitate one moment, nor did he allow anyone else to perform any part of the mitzvah. He was happy to fulfill Hashem's will."

"What dedication, Abba! What Yiras Shomayim! What Ahavas Hashem! I am beginning to appreciate the exaltedness of Avraham Avinu."

"Yes, Avi. Now I will tell you about Yitzchak. Targum Yonason ben Uziel (Bereshis 22:1) relates a conversation between Yitzchak and Yishmael about who was more worthy to inherit Avraham. Yishmael claims that he is the true heir because he is the *bechor* (firstborn). Yitzchak counters by saying that he is the *bechor* of Avraham's wife, Sara, while Yishmael is only the *bechor* of the maid-servant, Hagar. Yishmael lays another claim to the inheritance by recalling that he willingly underwent *milah* at the age of thirteen. He had the option to refuse. Yitzchak, on the other hand, had his *bris milah* at the age of eight days and therefore had no choice in the matter. Perhaps if he had been given the option, he would have declined. Yitzchak replied, 'I am now 36 years old. If Hashem wants all of my 248 limbs I will not refuse Him.' His words were heard immediately, and Hashem began the *nisayon* (test)."

"Astounding."

"Yes Avi. Yitzchak Avinu had no misgivings about sacrificing his life for Hashem. From the deeds and intentions of our holy forefathers we see how deep and far reaching our service to the Almighty must be. You should know, Avi, that the reward for this is unfathomable. We still

reap the benefits of *Akeidas Yitzchak* to this very day. The Yaavetz relates that one who says the parasha of the *Akeida* every day with tremendous *kavannah* (concentration) and contemplation is saved from death at the hands of man and horrible diseases. His sins are forgiven. The Siddur Shaar HaRachamim cites the Zohar which states that reading the *Akeida* each day protects us from the tribulations of *golus* (exile). A voice booms out saying, 'Do not do anything to him! (Yitzchak)' (Bereshis 22:12). So too, the nations of the world will not do anything to us. Similarly, on Rosh Hashanah we all stand in judgment before the heavenly court. The evil prosecutors try to condemn us with their accusations. The King of kings assures us, 'Do not fear. Recall the *zechus* of the *Akeida*. Blow the shofar. I will recall the shofar of the ram that was sacrificed in place of Yitzchak which will fill Me with *rachmonus* (mercy) for you. I will not allow the evil one to touch you."

"That is tremendous, Abba. The Torah itself also describes the great blessings that Avraham and Yitzchak would receive from the *Akeida*. Their descendants would become as numerous as the stars of heaven and the sand on the beach. They would inherit their enemies' gates. All of the nations of the world would be blessed in their merit. You have inspired me to contemplate and say the *Akeida* every day, Abba."

"May you merit all of its blessings Avi."

Kinderlach . . .

Akeidas Yitzchak is an event so awesome, that it is almost beyond our comprehension. Avraham Avinu spent his entire life teaching the ways of Hashem. One of the pagan practices that he thoroughly condemned was child sacrifice. Imagine how completely devastating it would be for him, after over 130 years of preaching against child sacrifice, he sacrificed his own son. He would be the laughing stock of the world. All of his efforts in bringing people close to the Devar Hashem would be ruined. Yet he was prepared, willing, and even happy to do it. Fulfilling the Almighty's will was his only concern in life. If it meant starting over again from scratch at his age, he would do it. It the merit of this incomparable love for the Creator, along with Yitzchak's readiness to give up his life, we receive inspiration and protection to this very day. Take advantage of it kinderlach. Be inspired by Akeidas Yitzchak to reach the highest heights in Avodas Hashem, and receive all the blessings and protection that it brings.

והגדת לבנו

עקידת יצחק

"אברימי, הקשב בבקשה להלכה מעניינת זו: טוב לומר פרשת העקידה (טור ושולחן ערוך, אורח חיים א', ה')."
 "האם המפרשים מסבירים למה טוב לומר פרשה זו, אבא?"
 "כן, אברימי: פרשת העקידה מביאה לזכירת זכות אבות. בנוסף לכך, יש באמירת פרשת העקידה משום חיזוק לנו, שנכבש את היצר הרע כשם שיצחק אבינו היה מוכן להקריב את נפשו כדי לעבוד את ה'. המשנה ברורה (בשם המגן אברהם) מוסיף שאין די באמירת המילים גרידא. עלינו לחשוב על תוכן הדברים ועל מעשה העקידה, ולהכיר בנפלאות ה'."

"מה עלינו לחשוב, אבא? מהו המסר של פרשת העקידה?"
 "נתחיל בבקשות הקצרות שאנו אומרים לפני הפרשה ואחריה. אנו מבקשים מה' שיזכור למעננו את אהבת אבותינו אברהם, יצחק וישראל. וכן שיזכור 'את הברית, ואת החסד והשבועה' שנשבע לאברהם אבינו בהר המוריה, 'ואת העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח'. אם נחלק את התהליך לשלבים, נראה שהנסיון אברהם. במשך העקידה, גם יצחק חווה נסיון. שניהם - אברהם ויצחק - עמדו בנסיון בהצלחה, בעשותם חסד שאין כדוגמתו עם ה'. מעשה זה שלהם היה כה רב השפעה עד שאנחנו נהנים מפירותיו כבר אלפי שנים. שנית, אנו זוכרים אירוע זה בתפילות היום-יום שלנו, והוגים בו. שלישית, קריאת פרשת העקידה מחזקת אותנו כנגד יצר הרע, ומעודדת אותנו לעבוד את ה' במסירות נפש כמו אבותינו. ולבסוף, אנו פונים אל ה' בתפילה שבזכות מעשי האבות, שעוברים כחוט השני לאורך הדורות עד למעשינו אנו, נזכה שה' ינהיג עמנו במידת החסד והרחמים, יצילנו ויקיים את הבריתות שכרת עם אברהם, יצחק ויעקב."
 "זו שרשרת מרשימה ביותר, אבא. אני מוכן כעת ללמוד את פרשת העקידה ואת לקחיה."

"טוב מאוד, אברימי. האור החיים מסביר שהעקידה היתה האחרונה מבין עשרת הנסיונות של אברהם אבינו, והקשה שבהם. בקריאת שמע אנו מצויים לאהוב את ה' בכל לבבנו (כנגד הרגש), בכל נפשינו (כנגד החיים עצמם), ובכל מאודנו (כנגד רכושנו). העקידה היתה נסיון שכלל את כל שלושת המרכיבים האלה. 'הפסוק (בראשית כ"ב, ב') רומז לדברים באומרו 'את בנו' - כנגד 'בכל לבבך', שכן אין דבר יקר יותר ללבו של אב מאשר ילדו; 'את יחידך' - רומז ל'בכל נפשך'. אם אברהם יהרוג את בנו יחידו הרי זה יהיה כאילו ויתר על חייו שלו, שכן אדם בלא ילדים אינו נחשב חי. 'אשר אהבת' רומז ל'בכל מאודך', שכן הנאת אדם מצאצאיו גדולה לאין שיעור מההנאה שהוא מקבל מרכושו הגשמי. וכך, אברהם אבינו נבחן בכל שלוש הרמות האלה."

"כיצד התייחס לנסיון זה? הוא השכים קום בבוקר, חבש את חמורו בעצמו, בקע בעצמו עצים, ולקח את בנו ואת נעריו כדי לקיים מצווה גדולה זו. הוא לא היסס אפילו לרגע, וגם לא הרשה לשום אדם אחר לקיים שום חלק מהמצווה. הוא שמח למלא את רצון ה'."
 "איזו מסירות נפש, אבא! איזו יראת שמיים! איזו אהבת ה'! אני מתחיל להעריך את גדולתו של אברהם אבינו."

"כן, אברימי. וכעת אספר לך על יצחק. תרגום יונתן בן עוזיאל (בראשית כ"ב, א') מספר על שיחה שהתנהלה בין יצחק לבין ישמעאל על מי הוא הראוי לרשת את אברהם. ישמעאל טען שהוא היורש האמיתי, משום שהוא הבכור. יצחק ענה לו באומרו שהוא,

יצחק, הוא הבכור של אשת אברהם, שרה, בשעה שישמעאל הוא הבכור של השפחה הגר. ישמעאל טוען טענה אחרת בהיזכרו כיצד עבר ברית מילה מרצון בגיל שלוש-עשרה, גיל שבו היתה לו האפשרות להתנגד. יצחק, לעומת זאת, נימול בגיל שמונה ימים, ולא היתה לו ברירה בעניין. ייתכן שאם היתה ניתנת לו בחירה, הוא היה נמנע מלקיים את המצווה. ענה לו יצחק: 'אני כיום בן שלושים-ושש. אם ה' יבקש ממני להקריב את כל רמ"ח איברי, לא אסרב.' דבריו נשמעו מיד, והנסיון החל."

"נכון, אברימי. ליצחק אבינו לא היו שום התלבטויות כשהעניין הגיע להקרת חייו למען ה'. מכל המעשים והכוונות של אבותינו הקדושים אנו רואים עד כמה עמוקה ומקיפה צריכה עבודת ה' להיות. עליך לדעת, אברימי, שהשכר לעבודת ה' כזו הוא בלתי-תנפס. אנו עדיין נהנים מפירות עקידת יצחק עד היום הזה."

"היעב"ץ אומר שמי שאומר את פרשת העקידה בכל יום בכוונה עצומה ובעיון ניצול ממוות בידי אדם ומחוליים רעים, ועוונותיו נמחלים. סידור 'שער הרחמים' מצטט את הזוהר, האומר שקריאת פרשת העקידה מדי יום מגינה עלינו מצרות הגלות. בת קול יוצאת ואומרת 'אל תעש לו [ליצחק] מאומה!'"

(בראשית כ"ב, י"ב). ואז אומות העולם אינן יכולות לעשות לנו דבר. בדומה לכך, בראש השנה כולנו עומדים בדין בפני בית דין של מעלה. המקטרגים מנסים להכפיש אותנו עם טיעוניהם. ומלך מלכי המלכים מרגיענו: 'אל תפחדו. זכרו את זכות העקידה. תקעו בשופר, ואני אזכור את שופרו של האיל שהוקרב במקום יצחק, ואתמלא ברחמים עליכם. לא ארשה לשטן לגעת בכם.'"

"הרי זה דבר נפלא, אבא. התורה עצמה גם כן מתארת את הברכות הגדולות שאברהם ויצחק זכו בהן כתוצאה מהעקידה: שזרעם ירבה ככוכבי השמיים וכחול אשר שפת הים, שיירשו את שער שונאיהם, ושכל אומות העולם יבורכו בזכותם. אבא, בדבריך אלו עודדת אותי לחשוב על העקידה ולומר את הפרשה העוסקת בה מדי יום."
 "יהי רצון שתזכה לברכותיה, אברימי."
 "אמן."

ילדים יקרים...
 עקידת יצחק היתה מאורע כה כביר, כמעט מעבר לתפיסתנו. כל חייו לימד אברהם אבינו את דרך ה'. אחד מדרכי העבודה הזרה בזמנו - שאותו הוא פסל מכל וכל - היה הקרבת ילדים לעבודה זרה. נתאר לעצמנו מה היה חש אילו לאחר יותר מ-130 שנה של הטפה נגד קרבנות אדם, הוא היה מקריב את בנו שלו! הרי הכל היו לועגים לו וצוחקים לו, וכל מאמציו לקרב בני אדם לה' היו יורדים לטמיון. ועל אף כל זאת, הוא היה מוכן לעשות זאת, ואפילו שמח. מילוי רצון ה' היה השיקול היחיד בחייו. אם משמעות הדברים היתה שהוא יצטרך להתחיל מחדש את חייו - בגיל כה מבוגר - הוא היה מוכן לעשות זאת. בזכות אהבה זו לבורא, שאין כדוגמתה, יחד עם נכונותו של יצחק לוותר על חייו, אנו זוכים להשראה ולהגנה עד היום הזה. נצלו מצב זה, ילדים יקרים. קבלו חיזוק מעקידת יצחק כדי להגיע לדרגות הגבוהות ביותר בעבודת ה', וזכו בכל הברכות וההגנה שהיא מעניקה לכם.